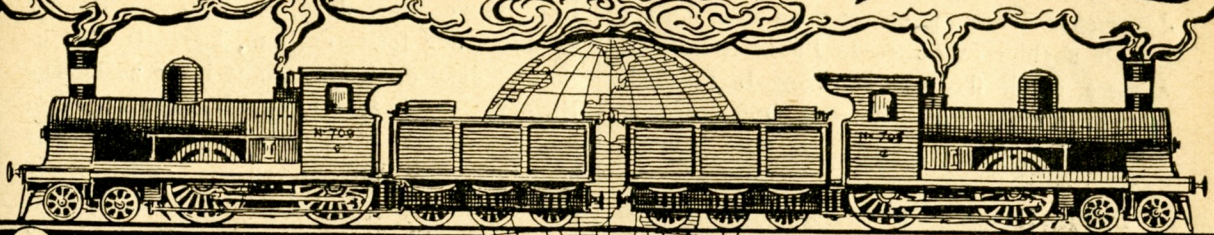

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

ENIGHED

KUNDSKAB

HJÆLP

ORGAN FOR DANSK LOKOMOTIVFØRER OG LOKOMOTIVFYRBØDER-FORENING.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 7.

1. April 1904.

4. Aarg.

Organisationens Arbejde.

Forfremmelse af fung Lokomotivførere.

Under 19. Marts 1904 har Organisationen paa sin Henvendelse modtaget nedenstaaende Svar fra Direktøren for Maskinafdelingen:

I Besvarelse af Bestyrelsens Skrivelse af 22. f. M. angaaende Forfremmelse til Lokomotivførerstillingen af saadanne Lokomotivfyrbødere, der til Stadighed gør Tjeneste som Lokomotivførere, meddeles herved, at man skal have Sagen i Erindring ved Udarbejdelsen af Budgetforslaget for Finansaaret 1905—06.

Busse.

Green,
Fm.

Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening, Eshjerg.

Som man af ovenstaaende Svar vil se, har vor ærede Direktør med Velvilje og Forstaaelse imødekommet vort Ønske i denne for en stor Del af Lokomotivpersonalet saa vigtige Sag.

Da man tør formode, at Hr. Direktørens Svar er givet i Forstaaelse med den ærede Generaldirektør, kan man vel i Kraft af det gamle Ord »Godt begyndt er halv fuldendt« betragte Sagen som værende lagt i gode Hænder, og med den høje Generaldirektions

Anbefaling kan man med lyst Haab se Sagen overgivet Ekscellencen Ministeren for offentlige Arbejder og derigennem Lovgivningsfaktorerne i næste Rigsdagssamling.

Lokomotivpersonalets, specielt Lokomotivfyrbødernes, sociale Stilling.

I Medlemsbladet Nr. 5 for 1. Marts 1904 har en Indsender under Pseudonymet »Peter Simple« søgt i en Artikel at gendrive Hr. Ohlsen for dennes Artikel i Bladet Nr. 4, hvad forøvrigt Enhver, som har læst Bladet Nr. 6, maa indrømme er fuldstændig mislykket for Hr. Simple.

Uden at blande mig i d'Hrr.s Diskussion skal jeg dog tillade mig at berøre et enkelt Punkt i Hr. Simples Artikel (Mærket er i Grunden fortræffeligt, naar henses til Produktionen).

Hr. Simple skriver: »En eksamineret Fyrbøder kommer ind paa Stuen og ser i Journalen, at Ordren om de 3 Snore er kommen. Straks derpaa køber han en Snor af en ældre Kollega (han vilde have 5 Kr. for den, men lod den tilsidst gaa for 3 Kr.). Den eksaminerede kunde ikke vente, til Dekorationen kom.«

Efter en saadan udslynget Beskyldning maa enhver Lokomotivfyrbøder næsten spørge

sig selv: Mon Peter Simple mener mig, eller hvem kan det være, her er sigtet til. Jeg mener derfor og mange med mig, at Hr. Simple skylder ovenciterede Punkt en bestemt Adresse, da de fleste af D. L. og L. F.s Medlemmer sikkert har faaet den Opfattelse, at det er Hr. Ohlsen, som har købt nævnte Snore.

Derfor, Hr. Simple, frem med Adressen og lad os se, hvem Manden er, da vi ellers nemt faar den Tanke, at det kun er »Simple» Rygter.

København, den 23. Marts 1904.

Lund.

Efter at Sagen har fundet sin Afgørelse paa Generalforsamlingen den 17. Marts, finder jeg mig ikke foranlediget til at imødegaa Hr. A. E. J. Kun med Hensyn til Klassificeringen et Par Ord.

Det forekommer mig, at det vigtigste ved den anførte Sammenligning er glemt, nemlig den Uddannelse i Kundskaber, som førstnævnte har gennemgaaet, ogsaa sidstnævnte maa for Tiden aflægge en Duelighedsprøve, som vel nok har sin Betydning, eftersom Staten lader Eksamen afholde. Ergo har en Slagterifyrbøder da ikke ogsaa Ret til at kalde sig Assistent? Idet Vorherre, efter Hr. A. E. J.s Udsagn, ingen Persons Anseelse kender, maa det virke meget beroligende for ham, naar engang St. Peter lader ham betræde Paradisets Have og der finde det Fristed, hvor intet Spor af Klassificering kan give Anledning til Samvitighedsskrupler.

København, den 21. Marts 1904.

Herm. Ohlsen,
Lokomotivfyrbøder.

Marketenteri eller ? paa Københavns Godsbanegaard.

Kære Hr. Redaktør!

Siden jeg læste mit Indlæg i sidste Numer, har jeg været plaget af saa stærke Samvittighedsskrupler, at jeg ikke har kunnet sove hverken Dag eller Nat. Faldt jeg i Blund, da stod snart lange Rækker af store Spørgsmaalstegn for mig, snart blev jeg skambidt, stødt og

hugget af Hunde, Heste, Geder; om det saa var en Kanin, som dog er det fredsommeligste Dyr paa vor kære Jord, saa viste den Tænder ad mig. Jeg forsikrer Dem, kære Hr. Redaktør, at ikke en Gang Schøtt i vor zoologiske Have var saa bedrøvet, da Giraffen døde, som jeg har været. De sælsomste Tanker har gennemkrydset mit Hoved — endog Selvmordstanker har jeg haft blot for dette Spørgsmaalstegns Skyld —, og ved De hvorfor? Jo, ser De, jeg kom til at tænke paa, at mit Spørgsmaalstegn kunde maaske betyde noget meget slemt, og det var virkelig ikke Meningen. Jeg havde t. Eks. tænkt mig noget endnu bedre end Eldorado, Hygiejne eller Hjemmet, men til Trods for en Ransagelse af min Hukommelse har jeg endnu ikke fundet nogen mere passende Betegnelse end et ?. Nu tyr jeg til Dem; men saa maa jeg ogsaa fortælle et Tilfælde fra i Dag.

De ved jo nok, at jeg sommetider kan henfalde til filosofiske Betragtninger af Livet baade for Mennesker og Dyr, og tænk Dem, som jeg i Morges i den tidlige Morgenstund stod paa Maskinen i disse mine filosofiske Tanker og behandlede Hunden og dens forskellige Dyder og omtrent var kommen til det Resultat, at en Hund dog var det skønneste Klenodie for et Hjem, faldt mine Øjne paa en stor, aaben Kurv, fyldt med duftende Brød, som stod uden for Døren til Marketenderiet, og ved Siden af Kurven en dejlig graa og stor Hund, der til min Forundring foretog Spring og Knæbøjning samt Benløftning op imod Kurvens Sider med en Lethed, som mangan Akrobat maatte ønske at være i Besiddelse af. Min Forundring steg til Forbavselse, da Hunden paa det Tidspunkt, da Benløftningen havde naaet sin største Højde, begik et moralsk Brud paa al sømmelig Tone. Derefter undersøgte Indholdet af Kurven, og medtagende et godt Stykke Brød opsøgte den en mere sikker Plads til Fortæringen af Tyvekosterne. Jeg var som lamslaaet. Ude af Stand til at røre mig, bedrøvet over at se en saa stor Uopdragenhed hos en Hund, som jeg antog var meget klogere, holdt jeg Øje med Dyret. Og hvad tror De? Endnu fire Gange hentede den sig en Portion. Nu kunde jeg ikke holde mig længere, brydende med alle bestaaende Ordre greb jeg et

Stykke Kul, sigtede og — en Forbier. I min Ivrighed havde jeg ikke bemærket, at jeg var naaet til Maskinens yderste Kant, fik Overbalance og, efterladende en Sko, landede jeg paa Jorden, hvor Ødelæggelsernes Vederstyggelighed viste sig for mig i Form af et Par sprængte unævnelige, Jakken flaaet af Kroppen, medens den medfulgte tro Ven, Skoen, i Faldet havde udviklet sig til to Halvparter. Rasende over mit Uheld, gal i Hovedet over at have bidraget til Tantiemernes Forringelse og over at se mit Frokostbrød ødelagt, greb jeg med sikker Haand Huen som sidste Vaaben og slyngede den i Hovedet paa Bæstet. I Stedet for nu at fortrække, stiller den sig op og med et Fjæs, der viste de smukkeste hvide Tænder, udstøder den en Tone, der omtrent lød som: »En Bolle til, hvad!« — napper Kasketten og forsvinder dermed. Først efter en længere og ikke behagelig Søgen findes den, stemplet med et: »Tak for Laanet!« under en stor Murhvelving.

Kære Hr. Redaktør! I al Diskretion. Tror De, at man kan faa en Hundesygdom eller Hundegalskab paa Halsen, naar man ubevidst spiser Brød, der har været i saa nær Berøring med en gal Hund? Forgiftet kan man vel ikke blive? Jeg tænker derved paa vor Sygekasse, som staar paa saa svage Fødder, at den ved en saaledes indtruffen Epidemi maa likvidere. Det blev jo dog en national Ulykke. Nu har maaske en Del af de forskellige Ansatte i alle Stillinger ved Etaten spist af Brødet, og gaar derefter om med de farligste Baciller i Kroppen. Hvad skulde jeg dog under saadanne Forhold skrive andet end et: ? Dersom, De, Hr. Redaktør, kunde vejlede mig, vil jeg være Dem meget for bunden.

Med Tak for Optagelsen

tegner jeg

H.

* * *

Vort Raad er: Henvend Dem til Godsbanegaardens Stationsforstander, aabn Deres betrængte Hjærte for ham, søg at overbevise ham om, at saadanne Forhold som de paa-klagede er et Marketenteri paa de danske Statsbaners Grund uværdig. Skulde det ikke hjælpe, kan De gøre sikker Regning paa vor

Bistand til at faa dette Forhold, som vi ogsaa fra anden Side er gjort opmærksom paa, ændret.
R e d.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Viborg-Langaa Afdeling

afholdt sin aarlige Generalforsamling paa Hottellet i Langaa den 19. Februar med følgende

Dagsorden:

1. Protokollen.
2. Regnskabet.
3. Valg af Formand.
4. Valg af Delegerede.
5. Kransekassen.
6. Eventuelt.

Lokomotivfører Henzel valgtes til Dirigent og oplæste Protokollen, som godkendtes.

Kassereren, Lokomotivfører H. Larsen, forelagde Regnskabet, som enstemmig godkendtes.

Derpaa skredes til Valg af Formand. Den tidligere skriftlige Afstemning havde givet til Resultat, at Lokomotivfører Mortensen var valgt til Formand, men havde nægtet at modtage Valg.

Lokomotivfyrbøder Johansen beklagede, at Mortensen ikke vilde modtage Valg. Han ansaa det for rigtigst, at en Lokomotivfører beklædte denne Plads.

Lokomotivfyrbøder Petersen mente, det var urigtigt hvert andet Aar at skifte Formand, og foreslog, at den tidligere Formand, Lokomotivfyrbøder Johansen, genvalgtes.

A. Johansen genvalgtes enstemmigt.

Johansen takkede, idet han udtalte sig med, at han selvfølgelig ikke vilde nægte at modtage Valget; han haabede paa eventuel Assistance fra Lokomotivførerne.

Til Kasserer genvalgtes enstemmigt Lokomotivfører H. Larsen, og en enstemmig Tak udtaltes fra Medlemmerne for hans Arbejde.

Til Delegerede valgtes Lokomotivfører Henzel, Lokomotivfyrbøder Johansen og Lokomotivfyrbøder C. Schmidt. Lokomotivfører Kristiansen valgtes til Suppleant.

Til Repræsentant var valgt Lokomotivfyrbøder

bøder Schneider, og til Revisorer Lokomotivfører Lassen og Lokomotivfyrbøder Graver.

Derpaa vedtoges Love for Kransekassen, af hvilke den vigtigste var, at kun Medlemmer af D. L. og L. F. kunde blive Medlemmer.

Under Eventuelt bevilgedes et Tilskud til et paafølgende Bal.

Efter Generalforsamlingen afholdtes Fællesspisning og Bal. Hotellets Sal var af Langaa-Medlemmernes Damer pyntet yderst smagfuldt. Ved Bordet blev afsunget en i Dagens Anledning forfattet Revysang, som gjorde stor Lykke.

Efter et muntert og behageligt Samvær med hverandre og med Gæster fra Struer og Aarhus tog Deltagerne fra Viborg hjem med Morgentoget.

Sekretæren.

* * *

Aalborg Afdeling.

Mandagen den 14. Marts 1904 afholdt Aalborg Afdeling ekstraordinær Generalforsamling med følgende

Dagsorden:

1. Behandling af Dagsordenen til Hovedgeneralforsamlingen den 17. Marts 1904 i København.
2. Forslag om at bevilge et Beløb af Afdelingsskassen til de Arbejdsløse i Alborg.
3. Eventuelt.

Punkt 1. Formanden, Lokfrb. Petersen, udtalte til Hovedgeneralforsamlingens Dagsorden Punkt 3 a, at Regeringen havde stillet det Forlangende, at den jo kun vilde forhandle med Foreninger, som udelukkende bestod af Danske Statsbaners Personale, og af den Grund havde Hovedbestyrelsen saa stillet Forslag om Likvidation med Medlemmerne under Privatbanerne, og det var et forkasteligt Forlangende af Regeringen, og mente ikke, at de Delegerede skulde stemme for det Punkt, men søge at lade alt gaa ved det gamle.

Lokfrb. Lennø, N. J. P. B., udtalte, at det var et meget lurvet Forslag af Hovedbestyrelsen og kunde ikke se de store Fordele ved Anerkendelsen, som Hovedbestyrelsen var saa glad for. Han kritiserede iøvrigt stærkt Hovedbestyrelsens Arbejde i den Sag og udtalte, at han havde talt med en Overretssag-

fører, og han havde udtalt, at for 20 Kr. vilde han ved Dom tvinge D. L. og L. F. til at udbetale $\frac{2}{3}$ af den fælles Kassebeholdning til det udsmidte Privatbanepersonale, men vilde fraraade at gaa saa vidt, men selvfølgelig maatte Privatbanepersonalet stille sine Fordringer. Hr. Lennø oplæste flere Artikler af Dansk Lokomotivtidende, og kritiserede Redaktør L. Mauritzen, og udtalte, at enten maatte Hr. Mauritzen skrive mod bedre Vidende, ellers forstod han ikke Mauritzens Udtalelser ved de Møder, hvor han havde været til Stede. Taleren beklagede iøvrigt, at Hr. Mauritzen ikke var kommen til Stede her til Mødet, da Hr. Mauritzen havde givet Løfte om at besøge Afdelingen her inden Hovedgeneralforsamlingen.

Lokfrb. Sørensen, N. J. P. B., kunde ikke indse, at Anerkendelsen var meget værd for Statsbanepersonalet. Men skal vi skilles, maa vi stille vore Fordringer, nemlig, at vi alle faar Lærebogen i Maskinvæsen og vor Part af Kassen. Lokf. Mauritzen havde lovet dem Maskinlæren, men de havde ikke faaet nogen, og ved Forespørgsel til Mauritzen havde de faaet det Svar, at Driftsbestyrelsen havde faaet fem Eksemplarer af Bogen; men hvad Gavn har vi af, at der ligger fem Bøger oppe paa Hovedkontoret, naar vi ikke kan faa dem. Han vilde opfordre de Delegerede til at arbejde for, at de alle fik de lovede Bøger inden Adskillelsen. Det Svar, Redaktøren i Lokomotivtidende havde givet Lokf. I. Jensen, Frederikshavn, var efter hans Mening meget simpelt.

Lokfyrb. Brix, N. J. P. B.: Nu har Statsbanerne jo faaet melet sin egen Kage, og saa har de ikke Brug for os mere, vi har jo været en god Malkeko for Statsbanepersonalet. Men vi maa have vore Fordringer om Maskinlærebøgerne og Andel i Kassen opfyldte inden Adskillelsen. Og skilles maa vi, der kan ikke være Tale om at staa i Forening sammen med Statsbanepersonalet efter den Behandling, vi har faaet, men lad os skilles i Venskab, saa at vi ogsaa efter Adskillelsen kan række hinanden Haanden.

Formanden protesterede mod, at Anerkendelsen ikke var noget værd og oplyste, at naar Organisationen havde taget Affære for et Medlem, saa havde Ledelsen altid taget det

til Følge (han fremdrog et Par Eksempler), og efter hans Mening vilde det altid vedblive at være saaledes.

Lenne vilde gøre Formanden opmærksom paa, at de Eksempler, som han havde fremdraget, var sket før Anerkendelsen, og hvis ikke Formanden kunde bevise det modsatte, førte han løs Sludder i Diskussionen. Petersen oplyste, at i hvert Fald det ene Eksempel var sket efter Anerkendelsen.

Sørensen: Det er jo godt, at Statsbanerne er saa godt tilfreds med Anerkendelsen. Efter som Redaktøren havde skrevet, at vi her oppe havde arbejdet bag Hovedbestyrelsens Ryg, hvad han nu ikke kunde forstaa, at de havde gjort, saa maa vi selvfølgelig skilles, men lad os skilles paa en ordentlig Maade.

Brix: Anerkendelsen har Hovedbestyrelsen brugt som en god Anledning til at komme af med os.

Formanden: Hovedbestyrelsen har gjort alt, hvad der kan gøres for at undgaa Adskillelsen.

Sørensen oplyste, at Brix havde skrevet til Christiansen, Hammelbanen, om det vilde hemme Hovedbestyrelsens Arbejde, om Personalet forhandlede med Driftsbestyrelsen, hvortil Christiansen havde svaret nej, og Lokf. J. Jensen havde talt med Lokf. Mauritzen i Fa., om Hovedbestyrelsen ikke kunde lade være med at foretage noget i Sagen heroppe i de første Dage, da Personalet var ved at forhandle med Driftsbestyrelsen, hvortil Mauritzen havde svaret, at det var der ikke noget i Vejen for, saa han kunde ikke forstaa, at det var bag Hovedbestyrelsens Ryg.

Punkt 3 b. Hertil mente Formanden, at der kunde være Mening i at sætte Indskudet ned til 2 Kr., for der var sikkert mange, som vilde gribe Lejligheden til at komme ind i Foreningen igen.

Om Punkt 4 ingen Diskussion.

Punkt 5. Formanden kunde ikke begribe, at nogen vilde stille saadant et Forslag, og Artiklen i Lokomotivtidende om den Sag, var efter hans Mening en vandet Omgang.

Punkt 6, 7, 8, 9, 10 ingen Diskussion.

Punkt 2. Lenne anbefalede, at bevilge et Beløb af Afdelingskassen til de Arbejdsløse, da han havde forhørt sig paa rette Sted, vidste han, at Nøden var stor. Han vilde foreslaa at bevilge 15 Kr. af Kassen, og Pri-

vatbanepersonalet var enige om, at naar det Beløb blev udbetalt, vilde de ikke gøre mere Krav paa Kassen, men betragte de 15 Kr. som deres Andel.

De 15 Kr. bevilgedes.

Punkt 3. Da ingen ønskede Ordet, hævdede Formanden Mødet med Tak til de Mødte.

A. Houggaard,
Sekretær.

* * *

Vi har ikke villet nægte Optagelsen af ovenstaaende Referat, ihvorvel de mange stærke, ubeføjede og misvisende Angreb paa Administration, Hovedbestyrelse og Undertegnede berettigede dertil, og Referatet maa derfor staa for de paa Mødet Tilstedeværendes Regning.

R e d.

Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark.

Statsbanefunktionærernes Kreds.

V e d t æ g t e r.

1. Kredsens Opgave er at arbejde for, at Dyrs Befordring paa Jernbanen foregaar under saa gode Forhold som muligt, samt i det hele at sprede Kundskab til Menneskets Pligter overfor Dyreverdenen.

2. I Spidsen for Kredsen staaer en Formand, der vælges af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, og som skal være en Statsbanembedsmand, der har erklæret sig villig til at overtage dette Hverv. Formanden leder Kredsenes Anliggender og Arbejder.

3. Kredsen deles i Distrikter. Hvert af disse ledes af en af Kredensformanden valgt Distriktsformand. Denne udser selv et Antal Distriktsrepræsentanter blandt de Medlemmer i Distriktet, som maatte være villige til at overtage et saadant Hverv*).

Distriktsrepræsentanterne optager Medlemmer i Kredsen, indkræver Aarsbidragene og indsender disse tillige med Medlemmernes fulde Navn og Adresse (for Bladets Skyld) til Hovedforeningens Kontor, Raadhustræde 15, København.

Endvidere modtager Distriktsrepræsentan-

*) Indtil Distriktsrepræsentanterne har traadt i Funktion, modtages Indmeldelser af Distriktsformændene.

terne Meddelelser og Anmeldelser fra Medlemmerne og fra andre Personer, og sender dem, saafremt de vedkommer Dyrs Behandling og Forsendelse paa Banerne, til den Statsbanemyndighed, under hvilken Tilfældet henhører. Andre Meddelelser, f. Eks. over Dyrplageriforseelser, der sker udenfor Statsbanernes Grund, sendes til Hovedforeningens Bestyrelse, Adresse: København, Raadhusstræde 15.

Klager over Foresatte modtages ikke.

4. Ethvert Medlem modtager fra Hovedforeningen et Medlemskort og en Kvittering for Aarsbidraget samt erholder Foreningens Medlemsblad en Gang om Maaneden gratis tilsendt.

Kortets Modtagelse betragtes som et afgivet Løfte om efter Evne at bidrage til Løsningen af Kredens Opgave og overhovedet om at anmelde, paatale eller forsøge at forhindre Mishandling af Dyr samt om at paavirke sine Omgivelser ved at gøre disse opmærksomme paa Menneskets Pligter overfor Dyreverdenen. Ligeledes anses det indtrædende Medlem derved at have erklæret sig villig til at betale det lovede Aarsbidrag til Dækning af Kredens Udgifter.

5. Aarsbidragets Størrelse er mindst 1 Kr. Det første Aarsbidrag betales ved Indmeldelsen og de følgende Aar hver Januar Maaned til Distriktsrepræsentanterne.

Udmeldelser af Kredsen skal ske forinden Udgangen af December Maaned.

6. Kredens Midler administreres af Hovedforeningens Bestyrelse og indføres i dennes Regnskaber paa en særskilt Konto.

Indmeldelser i Kredsen modtages af nedenstaaende Herrer Distriktsformænd.

N. V. Deichmann,	J. L. Johansen,
Stationsforstander,	Stationsforstander,
Aalborg.	Frederiksberg.

F. E. Luxhøj,	A. E. T. Nielsen,
Stationsforstander,	Stationsforstander,
Odense.	Aarhus.

F. B. Petersen,	V. L. C. Sames,
Stationsforstander,	Stationsforstander,
Vamdrup.	Ringsted.

A. M. F. Ørbæk,
Stationsforstander,
Struer.

*

*

*

Vi er anmodet om at optage ovenstaaende. Da det er os meddelt, at Kredens Dannelse er sket paa Initiativ af Hr. Lokf. V. Mottlau, forbauser det os, at ikke denne er medtaget som Distriktsformand for t. Eks. København G., da 1 Distriktsformand (Hr. Johansen, Frederiksberg) formenes at være utilstrækkelig for København med sine store Transporter af Dyr til Kvægtorvet.

Red.

Oprettelsen af Brugsforeninger.

I sidst udkomne Nr. af »Vor Stand« findes en Artikel med ovenstaaende Overskrift; da den formenes at kunne have Interesse for en stor Del af Lokomotivpersonalet, tillader vi os at optrykke samme, idet vi tilføjer, at Erfaringen har lært os, at Brugsforeningssagen, naar den ledes med fast Haand, betyder ikke alene en pekuniær Fordel for Medlemmerne, men tillige skaber Selvfølelse og udvikler Selvstændigheden i høj Grad.

Som det vil erindres, blev der i Fjor af Jernbaneforeningen nedsat et Udvalg med den Opgave at undersøge, paa hvilken Maade Foreningen bedst kunde yde sin Støtte til Oprettelsen af Fællesindkøbsforeninger ved Jernbanen.

Dette Udvalg endte sit Arbejde kort forinden sidste Repræsentantskabsmøde, og dets Betænkning og Forslag findes aftrykt i »Vor Stand«s Nr. 1 i Aar. Repræsentantskabet, for hvilket Sagen forelaa til Behandling, godkendte Betænkningen, der gik ud paa, at der rettest burde oprettes smaa lokale Brugsforeninger rundt om i Landet, hvorigennem de omkring boende ansatte kunde faa Adgang til de med fælles Vareindkøb forbundne økonomiske Fordele. Ved at indmelde sig i »Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger« vilde disse Smaaforeninger have den Fordel straks at kunne fræde ind i en gennem mange Aar oparbejdet og fæstnet kapitalstærk Organisation, der besørger en gros Indkøbet og tildels ved egne Fabriker tilvirker sine Varer, og i hvis Udbytte og Drift hver lille Forening har Del. Ved yderligere at slutte sig til en af de indenfor Statsfunktionærerne allerede bestaaende Brugsforeninger dannet

Fællesrepræsentation vilde de nye Foreninger faa Del i den Samvirken, som disse Foreninger for nylig har etableret.

Udvalgets Forslag var da for Jernbaneforeningens Vedkommende dette, at Foreningen skulde afholde de Udgifter, der vilde flyde af, at »Statsfunktionærernes samvirkende Brugsforeninger«, hvilket Navn den ny Fællesrepræsentation bærer, udsendte en sagkyndig Mand til Assistance ved Startningen af de nye Brugsforeninger.

Dette Forslag vedtoges ligeledes af Jernbaneforeningens Repræsentantskab, der bevilgede de fornødne Midler til Afholdelsen af saadanne Udgifter.

Alt er saaledes nu klart til Virkeliggørelsen af Udvalgets Forslag. Der kan nu let og hurtigt dannes Brugsforeninger overalt, hvor saadanne endnu ikke findes; den praktiske Erfaring, som de ældre Foreninger ligger inde med, staar til de nye Foreningers Raadighed, og de Børnesygdomme, disse har lidt af, de Lærepenge, de har maattet betale, vil de nye Foreninger efter al Rimelighed kunne undgaa. Der mangler nu kun det Initiativ, der nødvendigvis skal til fra Medlemmernes Side, for at Sagen kan komme i Gang.

Vi skal da i det efterfølgende blot meddele de Fordringer, der fra Jernbaneforeningens Side stilles som Betingelse for den tilsagte Støtte og samtidig i al Korthed give nogle Vink om, hvorledes Oprettelsen af en Brugsforening lettest gribes an.

Der er, saaledes som meddelt i den til Udvalgsbetænkningen knyttede Oversigt, der ligeledes findes aftrykt i Vor Stand's Nr. 1, og til hvilken vi henviser de interesserede af vore Læsere, to Hovedtyper paa Brugsforeninger inden for Statsfunktionærerne. Den ene sælger Varerne til Byens Detailpriser og udbetaler Overskud ved Aarets Udløb, og den anden sælger Varerne til Indkøbsprisen med Tillæg af 5 pCt. (Administrationsomkostninger). I den ene har man den Fordel i en samlet Sum at kunne notere Aarets Udbytte af sit Indkøb i Foreningen, i den anden vil der som Regel intet Aarsoverskud være, men Fordelen ligger her i det daglige, billige Indkøb. Ved sidstnævnte Salgsmaade er der jo desuden den personlige Tilfredsstillelse for Medlemmerne, at Udbyttet nøjagtigere svarer til

det Indkøb, der gøres, og den Avance, der er paa den paagældende Vare. Det bliver imidlertid til en vis Grad en Følelsessag, hvilken Type man fornuftigvis enes om hver i sin Kreds.

Den nye Forening maa for at opnaa Støtte af Jernbaneforeningen for det første opfylde de i Lovene for »Statsfunktionærernes samvirkende Brugsforeninger« § 2 indeholdte Betingelser, nemlig:

- 1) Foreningerne skal være Andelsforeninger i egentlig Forstand og altsaa lade hele Udbyttet tilflyde Medlemmerne i Forhold til deres Køb.
- 2) Foreningernes Andelskapital maa ej forrentes med mere end 5 pCt. p. a.
- 3) Hvert Medlem skal have een Stemme uden Hensyn til de tegnede Andele.

Aktieselskaber, der virker efter samme Regler og for samme Formaal som Brugsforeninger, regnes for saadanne.

Dernæst maa der være sikret ca. 80 Statsfunktionærer som Deltagere, hvoraf mindst Halvdelen tilhører Jernbaneetaten (Guld- og Sølvsnore).

Ved Henvendelse til Jernbaneforeningen om Støtte maa der foreligge Bevisligheder herfor, ligesom et foreløbig vedtaget Lovudkast for den nye Forening maa vedlægges Henvendelsen.

Det anbefales Medlemmer, der vil sætte sig i Spidsen for Oprettelsen af en Brugsforening, og som ønsker nærmere Oplysninger angaaende Brugsforeningssagen og Vejledning ved Udfærdigelse af Love m. m., at henvende sig herom til de samvirkende Brugsforeninger, hvis Formand f. T. er Assistent P. L. Poulsen i Fredericia, der beredvillig vil stille alle Oplysninger til Raadighed. Naar de interesserede derefter indkalder til et Møde i deres Kreds, hvor Sagen nærmere kan drøftes, og har opnaaet Enighed i Hovedspørgsmaalene, tegnet det fornødne Antal Deltagere, vedtaget Lovudkast og valgt Bestyrelse, er Tiden inde for en Henvendelse til Jernbaneforeningen at tilkalde sagkyndig Assistance til Startningen af den nye Forening.

— Thi tage man nu fat. Jernbaneforeningen har gjort sin Skyldighed over for dette vigtige økonomiske Spørgsmaal. Medlemmerne maa nu selv gøre Resten.

Medlemslisten.

København H. Afdeling: Lokomotivfyrbøder
Nr. 56 G. E. V. Lusty er slettet af For-
eningen for Restancer fra 1. Marts 1904.

Forskelligt.

Det ny, elektriske Materiel og det hele Anlæg ved den elektriske Jernbane, som løber gennem Mersey Tunnellen, blev i Maj f. A. inspiceret af Jernbaneselskabets Direktion og Bestyrelse og derefter forevist for en større indbudt Kreds, hvoriblandt mange Repræsentanter for Avtoriteterne og Pressen, og da Præsentationen, der forløb til alles Tilfredshed, var vel overstaaet, blev Trafiken paa Banen aabnet for Publikum. Overgangen fra at benytte Elektricitet som Drivkraft er hermed for første Gang forsøgt paa en Bane i England. Hele Arbejdet er udført af »British Westinghouse Company« mod en Betaling af 5,400,000 Kr. I de senere Aar er der gennemsnitlig befordret 10 Millioner Passagerer om Aaret paa denne Linje mellem Liverpool og Birkenhead, ikke destomindre har Selskabet kun givet et ganske ringe aarligt Overskud, navnlig i de sidste Aar; dets Aktier var stadig dalende, og det blev mere og mere klart, at flere og flere lod sig afholde fra at lade sig befordre ad denne Jernbane paa Grund af Sod, Snavs og den rent ud forfærdelige Luft, der fandtes i Tunnellen og i Kupeerne. Heri er der nu gennemført en gennemgribende Forandring. Sod og daarlig Luft er nu skaffet af Vejen, der er sørget for tidssvarende Ventilation, og Tunnellen er helt igennem oplyst ved Elektricitet; desuden tilbagelægges hele Strækningen nu i betydeligt kortere Tid. Hele Anlægget omfatter i Øjeblikket en Stræk-

ning af 5 eng. Mil med Dobbeltspor og gaar fra Central Station i Liverpool under Floden til Hamilton Square, Birkenhead. Her deler Banelegemet sig i to Grene, af hvilke den ene gaar ud til Birkenhead Park og den anden til Rock Ferry, og de staar begge i direkte Forbindelse med andre Banelinier. Der blev til at begynde med afsendt Tog i hver Retning hvert 3die Minut.

BEKENDTGØRELSE.

Danske Jernbanefunktionærers
Livsforsikrings- samt Laane- og Under-
støttelsesforening

tegner alle Arter af Forsikringer ved sine
Inspektører og Tillidsmænd.

Overskudet uddeles ved Jule- og Paasketid som Laan eller Understøttelser til Medlemmer i Henhold til Lovenes § 8.

Anmodning om Blanket til Laanebegæring, vedlagt Svarporto, tilstilles Formanden,

N. V. Jacobsen, Konduktør,
Lyøvej 3, 4, Købhvn. F.

Bigum Larsen,

Billigste.
||
Billigste.

Leverandør til Varelotteriet.

Kongensgade Nr. 65, Esbjerg.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Abonnementsprisen er 1 Kr. halvaarlig. Avertissementsprisen er paa Omslagets 1ste Side 15 Ø. og paa Omslagets andre Sider 12 Ø. pr. mm. Plads i Spaltebredde halvaarlig.

Spaltebredden er 58 mm

Samtlige paa Omslaget tegnede Annoncer ere staaende mindst 1/2 Aar.

I Slutningen af Teksten optages Annoncer til en Pris af 10 Øre pr. Petitlinie eller dens Plads, med Fradrag af 20 pCt. for staaende Annoncer.

Telefon 123.

Ekspedition: Gothersgade Nr. 29, 1. S., Fredericia.

Telefon 123.